

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8C/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521201478
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8521201478.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Janou Srokovou v súkromnoprávnom spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina proti žalovanej: C. D. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J. XXX/XX, XXX XX J., občan SR, práv. zastúpená: Advokátska kancelária ŠIMONOVIC, s.r.o., IČO: 52 838 781, Duklianska 887/38B, 052 01 Spišská Nová Ves, v konaní o zaplatenie 6.195,89 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 13,90 % ročne z istiny vo výške 6295,89 eur od 10.4.2015 do 26.2.2016, zo sumy 6245,89 eur od 27.2.2016 do 13.4.2016, zo sumy 6195,89 za obdobie od 14.4.2016 do 12.5.2016, zo sumy 6145,89 eur za obdobie od 13.5.2016 do 27.7.2016, zo sumy 6045,89 eur od 28.7.2016 do 21.9.2016, zo sumy 5995,89 eur za obdobie od 22.9.2016 do 18.10.2016, zo sumy 5895,89 eur za obdobie od 19.10.2016 do 28.12.2016, zo sumy 5845,89 eur od 29.12.2016 do 26.4.2017, zo sumy 5745,89 eur od 27.4.2017 do 12.1.2024, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov celého konania proti žalovanej v rozsahu 100% o ktorej výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 4C/69/2015 dňa 16.4.2015 domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny vo výške 6.295,89 eur, nezaplatených úrokov vo výške 306,30 eur, nezaplatených úrokov z omeškania vo výške 2,76 eur, úroku 13,90 % ročne zo sumy 6 295,89 eur od 19.3.2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 6.295,89 eur od 19.3.2015 do zaplatenia a vo výške 5,00 % ročne zo sumy 603,3 eur od 19.3.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že uzavrel so žalovanou úverovú zmluvu č. 101509, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 6.600,00 eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý ho zaplatiť do 12.1.2024. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, a preto bola vyzvaná dňa 18.3.2015 na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 9.4.2015.

3. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola spolu s prílohami doručená do vlastných rúk v pôvodnom konaní dňa 21.9.2015 v priebehu konania písomne vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 24.9.2015 v ktorom uviedla, že si je vedomá nesplácania úveru a je ochotná tento úver splácať ako náhle to bude možné, nakoľko je to jej povinnosť. Uviedla, že úver spláca ako jej financie dovoľia. Súdu predložila doklady o

úhradách splátok priamo žalobcovi dňa 26.2.2016 vo výške 50,00 eur, dňa 13.4.2016 vo výške 50,00 eur. Ďalej žalovaná predložila doklady o úhradách priamo žalobcovi zo dňa 12.5.2016 vo výške 50,00 eur, zo dňa 27.7.2016 vo výške 100,00 eur, zo dňa 21.9.2016 vo výške 50,00 eur, zo dňa 18.10.2016 vo výške 100,00 eur, zo dňa 28.12.2016 vo výške 50,00 eur, zo dňa 26.4.2017 vo výške 100,00 eur /2x po 50,-/

4. Pred začatím pojednávania žalobca súdu písomne oznámil podaním doručeným súdu dňa 2.5.2016, že berie čiastočne späť svoj návrh v časti týkajúcej sa sumy 100,00 eur s príslušenstvom v z dôvodu čiastočných úhrad žalovanou dňa 26.2.2016 vo výške 50,00 eur a dňa 13.4.2016 vo výške 50,00 eur. Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením zo dňa 4.5.2016 č.k. 4C/69/2015-55 konanie v časti týkajúcej sa sumy 100,00 eur zastavil a v prevyšujúcej časti vec vylúčil na samostatné konanie. Citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť vo výroku o vylúčení na samostatné konanie dňa 31.5.2016. Konanie o vylúčenej veci je vedené pod sp. zn. 4C/72/2016.

5. Okresný súd Stará Ľubovňa na základe vykonaného dokazovania rozhodol rozsudkom č. k. 4C/72/2016-117 zo 6. júna 2017 tak, že prvým výrokom žalovanej uložil povinnosť uhradiť žalobcovi istinu vo výške 5.745,89 eur, vyčíslený úrok vo výške 306,30 eur, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 2,76 eur a úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 6 295,89 eur od 10.4.2015 do 26.2.2016, zo sumy 6 245,89 eur od 27.2.2016 do 13.4.2016, zo sumy 6 195,89 eur od 14.4.2016 do 12.5.2016, zo sumy 6 145,89 eur od 13.5.2016 do 27.7.2016, zo sumy 6 045,89 eur od 28.7.2016 do 21.9.2016, zo sumy 5 995,89 eur od 22.9.2016 do 18.10.2016, zo sumy 5 895,89 eur od 19.10.2016 do 28.12.2016, zo sumy 5 845,89 eur od 29.12.2016 do 26.4.2017, zo sumy 5 745,89 eur od 27.4.2017 do zaplataenia, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, druhým výrokom v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a tretím výrokom priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 44,70 %.

Proti výroku II. tohto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj žalovaná.

6. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 22Co/28/2017-148 z 22. februára 2018 prvým výrokom zmenil rozsudok tunajšieho súdu č. k. 4C/72/2016-117 zo 6. júna 2017 vo výroku o lehote splatnosti dlhu tak, že žalovanej sa povoľuje dlžná suma a úrok z omeškania splácať v splátkach po 100 eur mesačne, vždy k poslednému dňu toho-ktorého mesiaca pod následkom straty výhody splátok, druhým výrokom v prevyšujúcej napadnutej časti rozsudok potvrdil a tretím výrokom náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznal.

7. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, ktorým napadla rozsudok odvolacieho súdu v rozsahu výroku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej zamietavej časti.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 5Cdo/198/2019-280 z 28.septembra 2021 rozsudok Krajského súdu v Prešove z 22. februára 2018 sp. zn. 22Co/28/2017 vo výroku, v ktorom potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v prevyšujúcej napadnutej časti a rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa z 6. júna 2017, č. k. 4C/72/2016-117 vo výroku, ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil Okresnému súdu Stará Ľubovňa na ďalšie konanie.

9. Po zrušujúcom uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je tak predmetom sporu dohodnutý, teda zmluvný úrok 13,90 % ročne zo sumy 6.295,89 eur od 19.3.2015 do zaplataenia za dobu po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru ako aj uplatnený úrok z omeškania 5% ročne z nezaplataených úrokov 306,30 eur od 19.3.2015 do zaplataenia.

10. Po vrátení veci na súd prvej inštancie súd doplnil dokazovanie, vo veci nariadil pojednávanie na deň 30.04.2022, z ktorého sa ospravedlnil žalobca ako aj žalovaná, ktorí súhlasili, aby súd rozhodol bez ich účasti. Súd preto v zmysle § 180 CSP rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti strán sporu a zistil, tento skutkový stav :

11. Žalobca uzavrel so žalovanou úverovú zmluvu č. 101509, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 6 600,00 eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý ho zaplatiť do 12.1.2024. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, a preto bola vyzvaná dňa 18.3.2015 na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 9.4.2015. Pohládávka žalobcu voči žalovanej ku

dňu predčasného zosplatnenia predstavovala sumu 6 664,95 eur. Táto suma pozostáva z nezaplatenej istiny poskytnutého úveru vo výške 6 295,89 eur, úrokov vo výške 306,30 eur, ktoré predstavujú dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý bola žalovaná povinná splatiť v rámci splátok poskytnutého úveru do dňa predčasného zosplatnenia vo výške 13,90 % ročne, úrokov z omeškania vo výške 2,76 eur vo výške 5,00 % ročne zo dňa predčasného zosplatnenia, poplatkov vo výške 60,00 eur za upomienky a výzvu na predčasné splatenie. Istina poskytnutého úveru a nezaplatené úroky sú od 19.3.2015 sankcionované sankčnou províziou vo výške 5,00 % ročne a predstavuje úrok z omeškania v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

12. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené, a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. 16. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

14. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než je prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

15. Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úrok je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

16. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. V zmysle § 2 písm a) zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

19. V zmysle § 2 písm b) zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

23. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, (v spojení s § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

27. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôžu odchyliť od toho zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

29. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

31. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. NS SR konštatoval, že za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania.

33. NS SR v tomto smere dal súdu do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020. Najvyšší súd v tomto rozhodnutí (vy)riešil otázku zmluvných úrokov a ich (ne)priznania v prípade predčasného zosplatnenia úveru. Dôvod prečo veriteľovi nepriznať zmluvné úroky až do zaplatenia videl v tom, že „pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platiť úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu

neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník -spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods.1 OZ.“

34. V zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia zároveň Najvyšší súd skonštatoval, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Z uvedeného je zrejmé, že zmluvný úrok z dlžnej istiny prináleží veriteľovi len po dobu trvania zmluvy.

35. Žalobkyňa zdokladovala realizovanie splátok na účet žalobcu a to 26.2.2016 vo výške 50,00 eur, dňa 13.4.2016 vo výške 50,00 eur. Ďalej žalovaná predložila doklady o úhradách priamo žalobcovi zo dňa 12.5.2016 vo výške 50,00 eur, zo dňa 27.7.2016 vo výške 100,00 eur. zo dňa 21.9.2016 vo výške 50,00 eur, zo dňa 18.10.2016 vo výške 100,00 eur, zo dňa 28.12.2016 vo výške 50,00 eur, zo dňa 26.4.2017 vo výške 100,00 eur /2x po 50,-/ Vzhľadom na to, súd špecifikoval úhradu úroku za jednotlivé obdobia, podľa dátumu ich uhrádzania.

36. Súd poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti a právny názor vysloveným Najvyšším súdom Slovenskej republiky v danej veci, ktorým je súd prvej inštancie viazaný priznal žalobcovi zmluvný úrok z úveru vo výške 13,90 % ročne tak, ako to vyplýva z výrokovkej časti rozsudku. Úrok priznal do 12.1.2024 t.j. do doby trvania zmluvy, resp. konečnej splatnosti, keďže žalobca má nárok len na dohodnutý úrok do času trvania predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca predložil výzvu k splateniu celého úveru zo dňa 18.3.2015 adresovanú žalovanej, v ktorej ju žalobca vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe úverovej zmluvy v dôsledku omeškania s úhradou jej záväzku najneskôr do 9.4.2015. Keďže v určenej lehote dlžná suma nevrátenej úverovej istiny vo výške 6 .295,89 eur zaplatená nebola, žalovaná sa dostala do omeškania, avšak nie odo dňa 19.3.2015 ako tvrdil žalobca, ale až odo dňa 10.4.2015, keďže vo výzve na predčasné splatenie úveru jej bola na úhradu dlžnej sumy poskytnutá lehota do 9.4.2015. Vzhľadom na uvedené súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

37. Súd tiež zamietol nárok žalobcu v časti v ktorej žiadal priznať úrok z omeškania zo zosplatnených úrokov. Súd rovnako poukazuje na predchádzajúce odôvodnenie rozsudku a to, že vychádzajúc z definície príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Pohľadávkou sa v zmysle tohto ustanovenia a v nadväznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 Občianskeho zákonníka rozumie peňažné plnenie (istina) na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že sa môžu nárokovať aj sankcie za omeškание s platením) dochádza priamo zo zákona až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku, alebo iným jeho zánikom zaniká (končí) aj akcesorický záväzok úrokový, pretrváva len povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že včas nesplatí úroky z istiny, dostáva sa dlžník do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania z dohodnutých úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú, nakoľko nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Ak sa teda rozumie pohľadávkou v zmysle § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka istina (plnenie z hlavného peňažného záväzku), potom nemôže nárok na príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky plynúť ani z dikcie ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (podporne pozri rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 35 Odo 101/2002 zo dňa 24. marca 2004). Z uvedeného dôvodu súd žalobu v časti požadovaného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 306,30 predstavujúcej vyčíslené úroky zamietol.

38. Podľa § 255 ods. 1,2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo .

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. O trovách konania súd rozhodoval v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Pri určovaní pomeru úspechu neúspechu strán v konaní súd vychádzal z uplatneného nároku. Tento bol žalobcovi priznaný, a neúspešný bol len v nepatrnej časti príslušenstva, a tak je možné konštatovať, že mal plný úspech vo veci. Vznikol mu tak nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.